

καὶ μὲ δάκρυα τὸν βρέχοντα πισταῖ καὶ οὐ πιστοῖ.
"Ω! τί λόπη μᾶς ἀφίσσει ἔκαρπα ἄραχωρῶν
οὐ τῷτε καρδιῶντες σὺν δὲ λέων τῶν χορῶν.

Εἰς τὸ φεῦμα τῆς ζωῆς σου διατί τὰ μᾶς γρωμάσῃ,
προσθεντὰ τῆς Ἰταλίας, ἐρωτάληπτε μεγάλε,
ἀφοῦ ἡτο πεπλωμένος οὐτε πως τὸ ἄραχωρήσῃς
καὶ τὰ κλάψοντες τὴν φεγγήν σου καὶ καρδίαι τόσαι ἀλλαι :
"Ω! τί λόπη θεὶ τὸ ἀφήσῃς εἰς τὴν τὴν τὸν Λαθηνῶν
προσθεντὰ τῆς Ἰταλίας μὲ τὸν μύτον τὸν κλειτόν.

Τί μεγάλα παρηγόρα τί χαροὶ μασκαρέμεροι,
τί σπουδαῖα καμιτάτα ἐνεργοῦτε διακαθε.
συνανθάται φιλοπτώχων καὶ πολλοὶ προσκεκλημένοι,
ποδὲ τὰ πρωτοελένηση τούτες πτωχοῦς τοῦ Πειραιῶς.
καὶ ὁ Παρασσόδε φραστίζει
τὰ τὰ τέκτα τοῦ λαοῦ,
ὁ Θεὸς τὰ τοῦ χαρῆς
τὰ ιδέη τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὰ μαγαζὰ ἡ μάσκαις ταῖς βιτρίναις μασκαρένοντες,
καὶ ἡ Βουλὴ εἴτε κλεισμένη γρατὶ κάτει ἀποκρητά,
καὶ οἱ βουλευταὶ στοὺς μπάλαντες καὶ εἰς ἀπρεμιντὰ καρένοντες
καὶ ἄλλο εἰς τὰς ἐπαρχίας τρῷα καὶ πίνοντες μακρά.
Οὐδοι τρέχουν ἄρω - κάτω καὶ διὰ τὰς κάροντες σαματάται
καὶ ἡ γῆ ὅλη κινεῖται καὶ δῆλος σταματᾷ.

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς "Ἄρδρου":

"Ο δημιουργὸς τῆς φύσεως μολονότι ἐνέδωσε τὴν φύσιν τοῦ κυκλοῦ χρώματος τοῦ εὑμειεστοτέρου εἰς τοὺς οφθαλμοὺς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τοιούτῳ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας περιέβαλεν αὐτὴν διὰ τοῦ λαμπροτάτου λευκοῦ χρώματος Αὐτοῦ· διοία θαυμάσιος φυσικὴ καλλιονή, διποτία λαμπρὰ θέξει πόσαι εὐάρεστα καὶ τερπνά αἰσθήματα δικυγείρονται εἰς τὴν καρδίαν ἐνὸς αὐτισθήτου θεάτου· τὰ χιονοσκέπτα δρη τῆς νήσου φρίνονται ὡς ἄλλα χρυστάλλινα τριγωνικὰ πορίσματα.

*

Ἐκ τοῦ Φαροῦ τῆς Σύρου:

"Οὐδεὶς βεβαίως δύναται νὰ ἀρνηθῇ διτὶ ἡ ἐπὶ ἔξαστιαν
εἰπισκοτίζουσα λύσις τῆς οἰκονομικῆς καρχεῖας τοῦ

τόπου, δροιάζει μὲ τὴν λύσιν τοῦ τετραγωγισμοῦ τοῦ μεγάλου κινήσος."

*

Ἐκ τοῦ κύτου:

"Ἐξετάζοντες ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ μας τὰς ἀνάγκας τῆς τε κυβερνήσεως καὶ τῆς πολιτείας, καὶ μελετῶντες τὰς φάσεις τῆς οἰκονομικῆς καρχεῖας τοῦ τόπου, ἐρευνῶντες δὲ καὶ ἐκείνας τῶν ἀλλων ἔθνων τῶν εὔρεθντων εἰς τὴν αὐτὴν δυσκόρεστον θέσιν, ἀπελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, διτὶ ἡ κυβερνητικὴ μας, ἀν πράγματι ἐπιθυμή τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου ὁφεῖται νὰ πράξῃ σήμερον διτὶ ἐπράξειν ἡ Αὐστριακὴ κυβερνητικὴ τὸ 1868 καὶ 1869.

Ρεμενοχίντη

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ G. Bourdon-Viane καὶ H. Margon, μεταγλωττισθέν ἐκ τῶν γαλλικῶν ὑπὸ N. G. Ματζαβίνον, δικηγόρου καὶ διπλωματούχου τῆς ἐν Παρισίοις Σχολῆς τῶν Ιολετικῶν Ἐπιστημῶν. Περιττὸν κρίνομεν νὰ εἴπωμεν τι περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ἐγγειρίδιου τῶν προειρημένων διαπρεπῶν νομούμενῶν πάντες; οὐ περὶ τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας ἀσχολούμενοι, δῆλοι οἱ ἐγκύπτοντες εἰς τὸ δικαίον καὶ θέλοντες νὰ ἔχωσι βοήθημα εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τοῦ δικαίου, προτιμῶσι τὸ Ἐγχειρίδιον τοῦ Διεθνοῦς Ιδιωτικοῦ Δικαίου τῶν G. Bourdon-Viane καὶ A. Margon, διόπερ μετεγλωττισεν ὁ κ. Ματζαβίνος, διά τε τὴν εαφήνειαν αὐτοῦ, διὰ τὸ σύντομον καὶ τὴν ἐπιστημονικότητα, μεθ' ἧς εἶναι διατεταγμένη ἡ σκηνή. Δέν διεξήλθομεν διδόκητρον τὸ βιβλίον ἐκ τῶν διλογῶν ὅμως φύλλων, τὰ διοπίσαντα ἀνέγνωμεν, συνάμεσθα νὰ εἴπωμεν, διτὶ ἡ μετάφρασις εἶναι καλλίστη, καὶ διτὶ ἡ ἐν τῷ προλόγῳ ἀναφεραμένη δειλία τοῦ μεταφραστοῦ παραδίδοντος τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τὸ δύνατον νὰ λειψῃ.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΙΔΑΓΟΓΟΙ. "Ὕπὸ τοιούτον τίτλον ἐξεδόθη τῆς παιδαγωγικῆς βιβλιοθήκης τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ πρώτου τόμου. "Ο κ. M. Βρατσάρος θέλων νὰ καταστήσῃ γνωστὴν πᾶσαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων παιδαγωγικὴν ἐργασίαν, ἔργοντο ἐκδίδοντες εἰς ταύγη περιοδικῆς μετάφρασιν ἐλευθέρων τῶν καλλιστῶν πρυτανικῶν συγγραμμάτων, δισα ἀφορῶντες εἰς τὴν παιδίαν καὶ ἀγωγὴν τῶν πατέρων. "Ἐν μόνον ἐλαττωματικῶν εὑρίσκομεν εἰς τὰ τεύχη ταῦτα, διτὶ τιμόμενα δραχμῆς δέν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταποιηθεῖ.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΦΙΛΟΔΟΓΙΚΑΙ. "Ο κ. Τηλ. Αγαστασιάδης ἐξέδωκεν εἰς ιδιαιτερον φυλλάδιον διάφορα ἀρίθματα, τὰ διοπίσαντα ἀνέγνωμεν εἰς τινὰς ἀργυροειδεῖς.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ. Εἰκονογραφημένο μυθιστορηματικὸν περιοδικόν ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακήν.—Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται κατὰ πᾶσαν ἐποχήν.—Περιεχόμενα τοῦ σημερινοῦ φύλλου: Λύγοστον Μακέ: "Ο Κόμης Λαζαρηνή, (μετὰ εἰκόνων) μετάφρασις Λαρ. Αγγίτου, (συνέχεια). — Fortune Boisgobey: Τὸ Κομμένο Χέρι, μετάφρασις Αἰσώπου, (συνέχεια). — G. Goetschy: "Ο Στρατιώτης τοῦ Μαραθῶνος, ἐλληνικὸν διήγημα.